

Svetovna vojska.

Naši na vseh bojnih frontah napredujejo. — Bitka pri Stanislavu se nadaljuje. — Obstreljevanje Dardanel. — Nemški uspehi na vzhodu in zapadu. — Anglija v škripcih. — Nevtralni se gibljejo.

Avstrijska vojna poročila.

Dunaj, 8. marca. (Uradno).

V nekaterih odsekih bojne fronte na Rusko-Poljskem bili so včeraj ljuti boji; posamezni niso bili daleč drug od drugega. Naša artiljerija streljala je dobro ter ruske oddelke prisilila, da so se morali z velikimi izgubami umakniti in nam svoje pozicije prepustiti.

V Karpatih trajajo boji za ugodne višine na večih krajih naprej, a ponočni napadi Rusov so bili povsod odbiti. Vjeli smo 8 oficirjev in 570 mož. V južni Galiciji je mir.

Namestnik generalštabnega šefa: pl. Höfer, fml.

Dunaj, 8. marca. (Uradno).

V bojih na Rusko-Poljskem, ki še trajajo naprej, dosegli smo mnogo vspehov. Vrgli smo sovražnika iz večih prednjih opirališč iz strelskih črt ter mu prizadjali mnogo izgub.

Tudi v zapadni Galiciji je imel naš sunek enak uspeh, ko smo pri Gorlicah sovražno črto na nekaterih krajih predrli in po krvavem boju neko važno postojanko zavzeli. Vjeli smo več oficirjev in čez 500 mož.

V Karpatih so trdovratni boji. V okolici Lupkova so Rusi začeli z velikimi močmi napadati. S pritego novih moči so Rusi svoje zredčene vrste spopolnili in jih s vsemi sredstvi naprej porinili in kljub težkim izgubam trikrat do naših postojank prodrli. Vsakokrat pa je bil njihov zadnji naskok za nje od naših vrst uničujočo dbit. Na stotine mrtvih leži pred nami. Na nekem drugem odseku bojne fronte so naši, ko so ruski napad odbili, se nenadoma na sovražnika vrgli, si prisvojili močno zasedeno višino ter vnovič 10 oficirjev in 700 mož vjeli. Na neki sosednji višini bilo je vjetih 1.000 Rusov.

V južno-vzhodni Galiciji je imela sovražna kavalerija pri svojih napadih občutne izgube.

Namestnik generalštabnega šefa: pl. Höfer, fml.

General in usmljeni brat.

Resnična dogodba.
(3. nadaljevanje).

Rekel mu je namreč: „Najbrž bo za obed pri knežji prevzišenosti še za kake pol ure prerano. Toda pojdite tukaj gor k dvorniku! Temu je naročeno, da mora Vas kakor tudi vsacega drugega povabljenega gosta do začetka gostovanja kratkočasiti.“

Schröder je storil, kar se mu je velelo. Dvornik, mož jako dostojnega vedenja, ga je pozdravil izvanredno prijazno, mu v novem stanu voščil obilo sreče ter ga izpraševal — toda na prav rahljočen način — o njegovih razmerah v dosedanjem življenju. Povedal je, da je včeraj prevzišeni knez dvakrat o njem omenil in se prav pohvalno izrazil; sploh je dvornik storil vse, da bi gosta prijetno zabavljaj in mu čas krtil. Toda nanagloma, kakor bi se še-le sedaj spomnil, reče Schröderju: „Veste kaj, gospod! Malo šalo bi si lahko dovolili. Čisto dobro in pravilno se Vam ta uniforma vendar ne prilaga. Prevzišenemu pa jako ugaaja, ako ima vojaka pred seboj, na katerem se vidi uniforma kakor bi bila nanj vltita. Tukaj v sosednji sobani leži druga, popolna uniforma in ta — glavo bi zastavil — se bode Vam veliko bolj prilagala. Poskusite enkrat! Oblecite jo!“

Odprl je pri teh besedah vrata v stransko sobano in Schröder, kateremu se je ta predlog

Dunaj, 9. marca. (Uradno).

Na fronti severno Visle trajajo artiljerijski boji naprej.

Južno od Luposzna smo ruske napade brez truda odbili. S prodiranjem pri Gorlicah smo ujeli mnogo Rusov. Pridobljene postojanke smo vkljub trdemu odporu sovražnika povsod obdržali. V karpatški fronti sovražniki svoje napade neprenehoma ponavljajo, zdaj z večimi, zdaj z manjšimi močmi, kakor jim pač krajevne razmere dopuščajo. Tako smo odbili tudi včeraj nekaj silovitih napadov Rusov, ki so prišli že do naših zasek; imeli so pri tem velike izgube. V tej bojih ujeli smo nadaljnih 600 Rusov.

Vsled v zadnjih dneh v Karpatih nastalega slabega vremena zahtevajo operacije od naših v fronti stoječih krdel neznanske napore. V trajni dotiki s sovražnikom stoje naša krдела po dnevu in ponoči v ognju, ter so mnogokrat primorana v hudem mrazu in debelem snegu prodirati, ali pa se v svojih postojankah proti mnogo številnejšemu sovražniku braniti. Zadržanje naših vrlih krdel kakor vsacega posameznega moža, ki je pri teh bojih udeležen, je čez vse hvalevredno.

Namestnik generalštabnega šefa: pl. Höfer, fml.

Hud mraz v Karpatih. — Brezuspješni ruski poizkusi ob Pilici.

Dunaj, 10. marca. Vojni poročevalci poročajo: V Karpatih je ponoči 15 stopinj mraza. Jugovzhodno od Dnjestra so Rusi nekaj dni sem ustavili svoje napade. Severovzhodno od Črnovic so se vršili neznatni spopadi sprednjih straž.

Ob Pilici so Rusi brezuspješno poizkušali zopet osvojiti pridobitve zaveznikov.

Boji v Karpatih.

Budimpešta, 9. marca. Poročevalec lista „Magyar Hirlap“ poroča iz Ungvarja: Vče-

nekako čuden zdel, mu je sledil bolj iz radovednosti kakor iz pokorščine. Ko je zapazil na neki mizi popolno oficirsko uniformo in zraven nje še sabljo s portepejem, se je nekako zganil in odločno zatrdil, da te uniforme nikakor ne bo oblekel in da je sploh obleči ne sme. Kako dolgo da ima kot prostak služiti, je popolnič od volje knežje prevzišenosti odvisno. Brez izrečnega knežjega povelja — čeravno mu službeni predpisi še niso znani — se ne bo predrznil s poskusom te sorte.

„No, ali niste danes kot gost h kneževi mizi povabljeni?“

„To pa.“

„In ne veste, da smejo obedovati pri tej mizi samo oficirji? Ali ne spoznate namigljaj, katerega je Vam dal knez že s samim povabilom? Drzno sprejmite moj predlog! Menim Vam dobro, temeljito sem prevdaril kar Vam svetujem in svojo glavo zastavim za vsako oškodovanje.“

Še je trebalo prigovarjanja, pa polagoma zdelo se je Schröderju vedno verjetnejše, da je ta skrbljiv mož najbrž le nekaj (legat) Sprachrohr višjega povelja in da je ta uniforma njemu namenjena knežje darilo. Obleče jo toraj in komaj je bil s tem opravljen gotov, se je že slišal klic k obedu. Vedno še nekoliko v negotovosti odzval se je klicu z nekako bojazljivostjo. Vstopil je v obedno dvorano. Oči vseh so bile nanj namerjene, toda komaj ga je Liechtenstein zagle-

raj so Rusi pri čudovito lepem vremenu zopet napadli. Na zahodni fronti je prišel nek ruski bataljon vsled uspehov našega topništva v naše vjetništvo. V tem boju je položaj naših čet zelo ugoden, četudi sovražnik neprestano dobiva ojačenja.

Budimpešta, 9. marca. „Esti Ujsag“ poroča: Boji so se zopet pričeli. Najvažnejši dogodek je bil med prelazoma Lupkov in Užok. Naše čete so naskočile več važnih ruskih višinskih postojank in jih kljub najljutejšim ruskim protinapadom obdržale.

Nemško vojno poročilo.

Berlin 8. marca. Iz velikega glavnega stana se poroča:

Naše gibanje severno-zapadno od Grodna se vrši po načrtu. Ponočni napad Rusov na Mocarce, severno-vzhodno od Lomze smo odbili.

Tudi zapadno od Praszynysz smo ruske napade odbili.

Naši napadi južno-vzhodno od Rawe so bili vspešni. Vjeli smo 3.400 Rusov in jim odvzeli 16 strojnih pušk.

Najvišje armadno vodstvo.

Berlin, 8. marca. Veliki glavni stan. Južno Augustowa so bili Rusi poraženi in imeli velike izgube.

Pri Lomzi trajajo boji naprej. Zapadno od Praszynysz in vzhodno Plocka bili so ruski napadi brezuspješni.

Pri Rawi so naši dva ruska napada odbili.

Poskusi ruskega prodiranja v okolici Nowe Miasto so bili brez uspeha. Vjeli smo tamkaj 1.500 Rusov.

Najvišje armadno vodstvo.

O Dardanelih.

Ni sedaj prvokrat, da so združene angleške in francoske bojne ladje pred Dardanelami.

dal, mu je že od daleč zaklical: „Dobrodošli, gospod lajtenant, dobrodošli! Uniforma se Vam izvrstno prilaga!“

Ravno tega dne poslal mu je knez tudi še prav lepo darilo v zlatu pod imenom predplače, da bi si zamogel vse tako uravnati, kakor njegovemu stanu pristojno. Po četririh mesecih imenoval ga je svojim adjutantom, po dveh letih povzdignil v stotnika in tudi major je kmalu postal. Pa je bil tudi vreden take izvanredne sreče zavolj svojih znanosti, svoje natančnosti v službi in zavolj svoje poštenosti. Celotisti, katere je Schröder v povišanju prekosil, rojeni Avstrijci so inozemcu, tujcu pripoznali, da je le po zaslugenju tako naglo stopal višje.

III.

Medtem ko je Schröder kot poročnik (lajtenant), stotnik in kot major svojo službo opravljaj in se neprenehoma knežje naklonjenosti veselil, nikoli ni pozabil svojega brata, akoravno ni dobil nikakoršnega obvestila od njega samega in tudi ne od druge strani o njem. Pomisliti namreč moramo, da v tedanjih časih pošta ni bila tako urejena kakor sedaj in da so tudi časniki izhajali le v malem številu, v mali obliki in povrh tudi še redkoma.

Brat našega Schröderja sicer ni našel tako srečne poti, a vendar je bila zaradi mnogih ovinkov in klancev znamenita.

(Dalje prihodnjik.)